

متصور در دهه میانه صفر ۷۸۹ق نوشته است، مصحح؛ ۲۱۸گک،
۲۳سطر [عکسی ف: ۲- ۱۹۶ و ۲۰۶]

● علم هندسه / هندسه / فارسی

'elm-e hendese

مختصری از مسائل هندسه را در چند بخش تعاریف و قضایا در
هفتاد و نه بند بیان نموده است.

قم؛ اعظم قم؛ شماره نسخه: ۳۸۴۴/۲

آغاز: مختصری است در علم هندسه: ۱- هرچیز که به یکی از
حواس خفیه محسوس شود آن را جسم نامند ۲- جسم ناچار
قدری از هوا را متصرف است پس آن هوای متصرفه را وسعت
جسم گویند؛ انجام: ۷۸- جسمی که حاصل شود از دوران مثلث
قائم الزاویه به یکی از اضلاعش غیر از وتر آن را مخروط گویند
۷۹- جسمی که حاصل شود از دوران نیم دایره بر قطر آن را کره
خوانند

خط: نستعلیق، بی کای، بی تا؛ جلد: مقوا، ۳گک، اندازه: ۲۱×۱۸سم
[ف مخ: ۵- ۱۹۶۷]

● علم هیئت (مختصر) / هیئت / فارسی

'elm-e hey'at (mx.)

کاشی، جمشید بن مسعود، - ۸۴۱ قمری
kāšī, jamšīd ebn-e mas'ūd (- 1438)

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۲۴/۶-ف

نسخه اصل: موزه بریتانیا Add. 12726؛ بی کای، تا: قرن ۹ [فیلمها
ف: ۱- ۴۰۲]

● علم یدیه و طریق به عمل آوردن قور / علوم غریبه /

فارسی

'elm-e yade va tariq-e be 'amal āvardan-e qūr

مشهد؛ الهیات؛ شماره نسخه: ۶۹۴/۴۳

به ضمیمه برخی اوراد؛ خط: نسخ و نستعلیق، بی کای، تا: ۱۰۵۹ق؛
جلد: تیماج عنابی، ۶ص، اندازه: ۲۲/۵×۱۳/۵سم [ف: ۱- ۵۴۱]

● علم یقین / اصول فقه / عربی

'ilm-ul yaqīn

کرمانی، محمد کریم بن ابراهیم، ۱۲۲۵ - ۱۲۸۸ قمری
kermānī, mohammad karīm ebn-e ebrāhīm (1810 -
1871)

تاریخ تألیف: سه شنبه ۱۸ شوال ۱۲۷۱ق
کتابی است مفصل در رد ارباب ظنون و قائلین به انسداد و اثبات

بمحاکمات کتابه الکریم ... اما بعد فبقول ... عبدالوهاب بن
محمد علی القزوینی اتی کنت برهه من الزمان ...
انجام: فما وجدت فیها خللا خارجا عن طریقه الاصواب
فحمدت الله سبحانه و له الشکر و المنه.

۱. تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۵۸۳۳

آغاز و انجام: برابر؛ فی بلدة قزوین ۱۲۳۲.

خط: نسخ، کا: ابوالقاسم بن محمد مشهدی، تا: شوال ۱۲۳۷ق؛
۷۲گک، ۱۳ سطر، اندازه: ۱۶/۷×۱۱/۷سم [ف: ۱- ۳۷۱]

۲. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۵۹۳۲/۷

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، کا: علی مردان بن ملا محمد علی بیابانکی قزوینی، تا:
۱۲ جمادی الاول ۱۲۴۰ق؛ از روی خط مؤلف؛ ۳۲گک (۱۶۷پ-
۱۹۸پ)، ۱۸ سطر (۲۰×۱۰)، اندازه: ۳۰×۲۰سم [ف: ۱۶- ۱۶۰]

۳. قم؛ فیضیه؛ شماره نسخه: ۱۴۹۷/۲

آغاز: برابر

خط: نستعلیق، بی کای، بی تا؛ با تقریظی از سید عبدالله حسینی (گویا
شیر) بر برگ نخست رساله به خط او؛ ۴۰ص (۸-۴۷)، ۱۵ سطر،
اندازه: ۲۰×۱۵سم [ف: ۳- ۹۵]

● علم الهدی و اسرار الاهتدا فی شرح اسماء الله

الحسنی / عرفان و تصوف / عربی

'ilm-ul hudā wa asrār-ul ihtidā fī š-i asmā'-il-lāh-il-
ḥusnā

بونی، احمد بن علی، - ۶۲۲ قمری

būnī, ahmad ebn-e 'alī (- 1226)

کتابی است عرفاتی در دو جزء در شرح اسماء الله الحسنی،
مؤلف، که خود صوفی بوده، در شرح این اسماء هیچ گونه
توجهی به جنبه لغوی نداشته و می گوید این مطلب از شئون
ادیب و نحوی و امثال آن است. وی برای هر اسمی بایبی قرار
داده و در شرح آن به تعریفات و تأویلات صوفیانه می پردازد و
به گفتار مشایخ صوفیه استناد می کند.

آغاز: الحمد لله الذی رسم دقائق لطایف صحف الاسرار، و اطلع
شموس المعرفة من غیب الغیب ضیاء للیصائر و نوراً للایصار ...
انجام: و لا یؤاخذنی بما لم استعمل من مزله الخطاء و الزلل ... و
سلام علی المرسلین، و الحمد لله رب العالمین.

[دنا ۶۱۱/۷؛ کشف الظنون ۱۱۶۱/۲؛ بروکلیمان ۱/ (۴۹۷) ۶۵۶]

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۷۱۱عکسی و ۷۲۲عکسی

آغاز و انجام: برابر

نسخه اصل: چستریتی، ش ۴۱۳۴ (اربری)، فهرست خطی عربی
۴۴/۵). تمام کتاب؛ خط: نسخ، کا: عمر بن محمد بن احمد
سمودی شافعی قادری، بی تا؛ ظاهراً از روی نسخه ای که حسن بن

فرستگان نسخ های خطی ایران (فخا)؛ جلد بیست و دو؛ به کوشش مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276260

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱۰/۲۰۱۳

جمله بر برگ «۶۲پ» از کتاب دیگر خود در این زمینه به نام «علم الهدی و اسرار الاهدی» نام برده است. از آنجا که نسخه در تملک مرحوم فخر الدین نصیری بوده وی نام آن را به اشتباه «الذخائر و الاعلان» نامیده و منشأ آن نیز عبارتی است در برگ ۶۴: «و الآن اختتم هذا الكتاب بدعاء ثابت عن الراسخين في العلم فانه دعاء مستجاب أن شاء الله تعالى و بیخ ختم ابن سلام کتابه المسمى «بالذخائر و الاعلان» و هو هذا، اللهم یا من هو الاول ...»

قم؛ مرعی؛ شماره نسخه: ۱۳۱۳۳/۱

آغاز: المستعیر بجزیره الذی انفرذ بالعرز والها و احاط علمه بالآخرة و الأولى لا اله الا هو الصمد القائم و السلطان الدائم؛ انجام: اللهم کما رضیت و قدرت حتی لا تحب تعجیل ما أخرتو لا تأخیر ما عجلت اغفرلنا، آمین، تم بحمد الله و عون و حسن توفیقه ...

خط: نسخ، کا: حسن بن محمود، تا: چهارشنبه ۲۴ ذیحجه ۸۸۳ق؛ مصحح، محشی؛ کاغذ: شرقی، ۶۶گ (۱-۶۶)، ۲۱ سطر، اندازه: ۱۱×۱۶سم [ف: ۳۳-۲۶۱]

● علوم غریبه (رساله در) / علوم غریبه / فارسی

'olūm-e qarībe (r. dar)

تفلیسی، حبیب بن ابراهیم، ق ۷ قمری
taflīsī, hobayš ebn-e ebrāhīm (- 13c)

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۶۶۰۹

آغاز: بسمله، در بیان رمل نامه دانیال پیغمبر اگر مسلمانی؛ انجام: و صلی الله علیه و آله و اصحابه اجمعین برحمتک یا ارحم الراحمین تمام شد. سلطان.

خط: نستعلیق تحریری، بی کا، بی تا؛ جلد: مقوا [رایانه]

● علوم غریبه / علوم غریبه / فارسی

'olūm-e qarībe

اخلاطی، حسین بن علی، ق ۹ قمری
axlātī, hoseyn ebn-e 'alī (- 15c)

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۷۵۳۵/۸

تنها دیباچه است؛ خط: نستعلیق چلیپا، بی کا، تا: قرن ۱۴؛ جلد: مخمل آبی، ۱۴ سطر (۱۶×۷)، اندازه: ۱۳×۲۱/۵سم [ف: ۱۶-۶۱۵]

● علوم غریبه / علوم غریبه / فارسی

'olūm-e qarībe

چوله جانی، علی قلی بن میرزا علی
čūla jānī, 'alī qolī ebn-e mīrzā 'alī
آن را برای بزرگی ساخته و در آن از استخاره و مشاوره و ابطال

و حل کردن طلا و مانند آن، تلویحات، ترکیبات، باب دوم در صفت جوهرها، صناعت های گوناگون، رنگ ها، پاک کردن نوشته از کاغذ و زدودن روغن از جامه، منافع و خاصیت حیوانات به نقل از کتاب ارسطو، در خواص سنگ ها، در شیرین نمودن آب، برافروختن آتش، حیل جات، ساختن نیذ، زرین کردن انگشتان.

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۶۹۲۴/۲

آغاز: بستاند یک اوقیه از زیره بگذرد مثقالی سرمه سوده بادی بیامیزد و چندان رها کند که مرده شود پس بیرون آورد و به آب و نمک وی را بساید؛ انجام: پس نیک به صابون بشوید و به ترشه تریج بروی مالد و به صابون بشوید پاک شود
خط: نسخ، بی کا، بی تا؛ جلد: تیماج مذهب، ۴۲گ (۸۹پ-۱۳۰)، ۱۵ سطر، اندازه: ۱۵/۵×۲۱سم [ف: ۲۰-۳۴۶]

● علوم طبیعی / علوم طبیعی / فارسی

'olūm-e tabī'īye

این کتاب در مورد علوم طبیعی که متشکل از چند علم است بحث می کند. در این کتاب علوم طبیعی را به دو طبقه تقسیم کرده، اول حکمت طبیعی که علم فیزیک و شیمی می باشد و دوم تاریخ طبیعی که علوم حیوان شناسی، گیاه شناسی و زمین شناسی است که هر کدام از این علوم را با تقسیم بندی های منظم و رسم اشکال مختلف آزمایشگاهی و زیر نویس لاتین مورد بررسی قرار داده است. این کتاب احتمالاً جزء کتاب های درسی آن زمان بوده است.

تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۱۵۸۳۸

آغاز: بنام خالق یکتا و عالم بی همتا. فصل اول. علوم طبیعی عبارت از چند علم است که علماء آن علوم را بدو طبقه تقسیم؛ انجام: باید دانست که نه فقط این اعمال در زمان پیش انجام یافته بلکه روز بروز این اعمال در بعضی نقاط رخ می کند

خط: شکسته نستعلیق، بی کا، تا: سه شنبه ۲۴ ربیع الثانی ۱۳۲۹ق؛ با اشکال مختلف از وسایل آزمایشگاهی، دارای زیر نویس لاتین؛ جلد: مقوا، ۱۵۵گ، ۱۲ سطر (۸×۱۳)، اندازه: ۱۱×۱۸سم [رایانه]

● علوم غریبه / علوم غریبه / عربی

'olūm-e qarībe

بونئی، احمد بن علی، - ۶۲۲ قمری

būnī, ahmad ebn-e 'alī (- 1226)

کتابی است در علم خواص حروف و اسماء الله و علم مربعات و در نیمه های آن به بحث در حکمت طبیعی پرداخته است. در برخی برگ ها در جداول، حروف و طبایع آن و اسماء و ملائکه نگاشته شده است. به نام کتاب دست نیافتیم لیکن مؤلف بارها از

فهرستگان نسخه های خطی ایران (ف)؛ جلد بیست و دو؛ به کوشش مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276260

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱۰/۲۰۱۳

التي تحت باء البسمة» را آورده است. در پایان شعری از «شیخ صالح تمیمی» و «سید صالح قزوینی نجفی» در ماده تاریخ عروسی خود که همان زمان تألیف کتاب است آمده است. آغاز: یجب حمد واجب جعل معشر البشر من الممكن ممکن النفس الناطقة لتتلق الانفس فی کل نفس بانفس المحامد اللائقة انجم: فقل و استغن بالفرد بشر انیلة xx لها أرخوا شمس السماء قابلت بدرأ

۱. قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۲۲۶۸

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، کا: علی اصغر حسینی شوشتری، تا: قرن ۱۳؛ مصحح؛ جلد: مقوایی، ۴۷ گ، ۱۵ سطر، اندازه: ۱۲×۱۹/۵ سم [محدث

ارموی مخ: ۲-۱۰۰۴]

۲. کرمانشاه؛ جلیلی؛ شماره نسخه: ۲۶/۳

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ عربی، بی کا، تا: قرن ۱۳؛ ۴۱ گ (۷۸-۱۱۶+۲)، ۱۵ سطر، قطع: بیاض [ف: -۲۲۵]

۳. تهران؛ عبدالعظیم؛ شماره نسخه: ۳۱۳

آغاز و انجام: برابر؛ يقول الفقیر الی رب الودود امام الحرمین أبوالمحسن محمد بن داود هذا آخر ما قصدت ایراده فالحمد لله الذی من علینا باتمامه و اکماله و الصلوة علی سیدنا محمد و آله.

خط: نسخ زیبا، کا: سید عبدالوهاب، تا: ۱۲۷۴ق، برای آقا میرزا عالیجاه یکی از امرای هند؛ مجدول مذهب، مصحح، محشی به امضای «منه عفی عنه»، نسخه دوم از کتاب است؛ جلد: تیماج مذهب، ۳۴ گ، ۱۷ سطر، اندازه: ۱۳×۱۹/۵ سم [ف: ۱-۳۸۸]

۴. تهران؛ نوربخش؛ شماره نسخه: ۵۱۷/۲

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، کا: محمد نجف آبادی، تا: شعبان ۱۲۸۷ق، جهت ملا آقا بزرگ خراسانی؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج سرخ، ۶۵ ص (۱۴۷-۲۱۲)، ۱۷ سطر، اندازه: ۵×۱۵/۵×۲۱ سم [ف: ۲-۱۸۱]

س عطرناسی (رساله در) < عطریات

● عطرنامه علائی / طبیعیات / فارسی

'atr-nāme-ye 'alā'i

اهدا به: شاهنشاه علاء الدوله شرف الملوک

در دو «مقاله»: مقالت ۱. مفردات و بسایط در پنج «باب»: (۱) شناختن انواع مشک و طبع و اصل آن، (۲) شناختن انواع کافور و طبع آن، (۳) شناختن انواع عود و طبع آن، (۴) شناختن انواع عنبر و طبع آن، (۵) شناختن امتحان هر یک؛ مقالت ۲. ترکیب بر سیل نمودار در شش «باب»: (۱) در صفت لدها (؟)، (۲) در طبیعت مطرا، (۳) در رایبک و معک و مشک (؟)، (۴) در ذروها. چاپ: فرهنگ ایران زمین، شماره ۱۵، ۱۳۴۷ش، به کوشش

۱. تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۳۴۶۷/۲۳

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق چلیپا، بی کا، تا: قرن ۱۱؛ کاغذ: ترمه، جلد: میشن قرمز، ۲ گ (۵۰-۵۱)، اندازه: ۶×۱۵/۶×۲۳/۲ سم [ف: ۶-۴۴۷]

۲. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۹۰۱۱/۲۳

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، بی کا، تا: صفر ۱۲۸۸ق؛ جلد: تیماج قهوه‌ای مذهب، ۳ گ (۶۶-۶۸)، ۱۹ سطر (۵×۸/۵×۱۴)، اندازه: ۷×۱۳/۷×۲۲/۳ سم

[ف: ۲۹/۲-۶۱۴]

● عطرات عشر / اسماء الله / فارسی و عربی

'atāt-e 'ašar

بونى، احمد بن على، - ۶۲۲ قمری

būnī, ahmad ebn-e 'alī (- 1226)

رساله بسیار کوتاهی در شرح چند اسم از اسماء حسنی است که در ۱۰ «جمله» نگارش یافته است.

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۲۹۶۳/۴

آغاز: این رساله‌ای است در شرح اسم چندی از اسماء الله که از لباب قیس بیرون آورده‌اند و تصنیف شیخ ... رحمة الله علیه است؛ انجام: خصوصاً اسم حفیظ جمله پنجم دوازده اسم است، هواللهالذی لا إله إلا الله هو القدر القادر المقدر العزیز الجبار المتکبر دوالجلال القوی

در این نسخه فقط پنج جمله آمده؛ خط: نسخ، بی کا، تا: ۱۲۴۵ق؛ ۱ گ (۵۱-۵۱پ)، سطور چلیپایی، اندازه: ۹×۱۵ سم [ف: ۳۲-۸۸۵]

● عطار / -

'attār

تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۲۵۶۲۴

بی کا، بی تا؛ خریداری از امان الله [رایانه]

● عطر العروس و لاح خمر الکؤوس من النفوس /

فضایل و مناقب، ادبیات / عربی

'iṭr-ul 'arūs wa lāḥa xamr-ul ku'ūs min-an nufūs

امام الحرمین همدانی، محمد بن عبدالوهاب، - ۱۳۰۳ قمری

emām-ol-harameyn-e hamedānī, mohammad ebn-e 'abd-ol-vahhāb (- 1886)

تاریخ تألیف ۱۲۷۳ق

رساله‌ای است در شرح قصیده «عبدالباقی افندی موصلی» در مدح اهل الیبت علیهم السلام که مؤلف در سال ۱۲۷۳ هنگام عروسی خود بدان پرداخته و در آن کلام آن حضرت «انا النقطة

فرستگان نسخه‌های خطی ایران (فتخا)؛ جلد بیست و دو؛ به کوشش مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276260

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱۰/۲۰۱۳